

1. Svou spá - snou mo - cí, Ot - če náš,

vln di - vý ne - klid kro - tí - váš

a pří - va - ly vod bou - ří - cích

ty dr - žíš v pev - ných hra - ni - cích.

Rač chrá - nit ty, kdo v bou - řích jsou,

na mo - ři ru - kou la - skavou.

2. Vždyť, Pane, ty jsi slovem svým / dal ztichnout větrům bouřlivým, / po hřbetech vln jsi kráčival, / na loďce v bouři klidně spal. / Rač chránit ty, kdo v bouřích jsou, / na moři rukou laskavou.

3. Nad bouřemi a pustinou / ses vznášel, Duchu svatý. Tmou / zaplálo světlo života, / tak zjevena tvá dobrota. / Rač chránit ty, kdo v bouřích jsou, / na moři rukou laskavou.

T: William Whiting, Hymns Ancient and Modern, 1861 /
Jiří Pumr, Buď tobě sláva, 1981

M+s: John Bacchus Dykes, Hymns Ancient and Modern, 1861